
1921 8 mai 1986

Partidul libertății, al patriei, al păcii!

Moment istoric sărbătoresc, de o amplă rezonanță națională și internațională, glorioasa aniversare a făuririi Partidului Comunist Român, la 8 mai 1921, se constituie într-o nouă și înălțătoare expresie a voinței de luptă revoluționară pe care poporul român o manifestă, într-o deplină unitate, cu dirzenie, cu tenacitate, cu nestrămutată convingere, intru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate pe pământul patriei străbune. „Acum, când se împlinesc 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român și aproape 100 de ani de existență a primului partid muncitoresc în România, putem afirma cu îndreptățită mândrie — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului — că avem un partid puternic, unit, urmat cu încredere de întregul popor, că partidul nostru nu are și nu va avea niciodată țel mai înalt, suprem, decât interesele poporului, ale bunăstării și fericirii sale, ale independenței și suveranității României, decât cauza socialismului și comunismului!”

Accastă legătură interioară, intimă, organică, între trecut și prezent, între istorie și actualitate — trăsătură atât de caracteristică evoluției dintotdeauna a poporului român, potențată însă tot mai viguros odată cu organizarea și dezvoltarea mișcării muncitorești, cu apariția Partidului Comunist și creșterea neîntreruptă a rolului său conducător în societate — pune în relief, totodată, concordanța perfectă între năzuințele de libertate socială și națională ale maselor populare din patria română și țelurile revoluționare ale partidului. Incorporind cele mai înaintate tradiții de luptă pentru progres, întruchipate de-a lungul ultimelor veacuri în mișcările revoluționare conduse de Horia, Cloșca și Crișan, de Tudor Vladimirescu, de Avram Iancu și de Nicolae Bălcescu, partidul clasei muncitoare din România s-a afirmat la sfârșitul secolului al XIX-lea ca principalul purtător al ideilor populare de dreptate socială și națională; constituit în partid social-democrat, militând pentru revendicările drepte ale proletariatului, susținute de cele mai înaintate elemente din rindul intelectualității progresiste, fără să piardă vreodată legăturile sale adinci cu întregul popor, el militează în același timp, energic, în anii primului război mondial, pentru desăvârșirea unității naționale a României. Aceasta odată înfăptuită, intrându-se într-o nouă etapă de dezvoltare socială a națiunii, în împrejurările politice complexe ale accentuării contradicției fundamentale dintre muncă și capital, trebuind să ducă o luptă extinsă în toate provinciile istorice românești unificate, clasa muncitoare din România își făurește, la Congresul din mai 1921, Partidul Comunist; continuator al celor mai bune tradiții ale mișcării muncitorești și socialiste din țara noastră, el devine, în noile

condiții istorice, exponentul intereselor nu numai ale clasei muncitoare, ci și ale întregului popor român, participând activ la toate evenimentele de răscruce ale vremii, situându-se mereu în fruntea luptei pentru progres social. „Partidul nostru — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — nu și-a impus rolul de forță politică conducătoare în societatea noastră; el și-a câștigat acest rol prin lupte grele, prin singele militanților săi vărsat în bătălii de clasă cu exploatare, prin dragostea și abnegația cu care comuniștii au servit și servesc interesele supreme ale întregului popor”.

Moment istoric, calitativ nou, în afirmarea conștiinței revoluționare a clasei muncitoare din România, făurirea Partidului Comunist Român a dus, în același timp, în viața politică a țării din perioada interbelică, în condițiile atit de grele ale ilegalității, la coagularea celor mai eficiente forme de luptă pentru apărarea deopotrivă a intereselor națiunii și a năzuințelor maselor populare; sub conducerea lui au fost create și îndrumate, astfel, zeci de organizații democratice de masă, cuprinzând cercuri largi ale diferitelor categorii sociale, sub conducerea partidului s-a cristalizat în deceniul patru o puternică mișcare antifascistă, anti-revizionistă și antirăzboinică — una din cele mai active din întreaga Europă — câștigând adeziunea pleneră a formațiilor politice progresiste, a celor mai conștiente personalități din rindul intelectualității, a maselor de oameni ai muncii și a celor mai înaintate elemente din armată, factori care, împreună, aveau să contribuie decisiv la organizarea, desfășurarea și izbînda revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din august 1944. Este binecunoscut și prețuit astăzi cu cea mai profundă recunoștință aportul determinant al tinărului dar neînfriecatului revoluționar Nicolae Ceaușescu la toate aceste acțiuni ale partidului, în cadrul conducerilor Comitetului Național Antifascist și Uniunii Tineretului Comunist. Excepționalele sale calități politice, curajul și fermitatea comunistă pe care le-a manifestat în atîtea împrejurări, culminînd cu procesul de la Brașov, desfășurat în 1936, acum cincizeci de ani, și pe care l-a transformat într-o tribună de acuzare a fascismului și a practicilor antidemocratice, ca și în organizarea marii demonstrații de la 1 Mai 1939, cu extraordinara sa capacitate organizatorică, înaltul său suflu patriotic, constituie pînă astăzi și vor constitui întotdeauna cel mai luminos exemplu de eroism și dăruire revoluționară, în slujba cauzei partidului, a clasei muncitoare, a întregului popor român, a libertății, independenței și integrității patriei.

Îngemănarea cauzei comuniste a partidului cu interesele și cauza poporului nostru, ale patriei în care partidul însuși s-a născut, strălucit dovedită în anii luptei pentru eliberarea României de sub dominația fascistă, ai luptei pentru cucerirea puterii și instaurarea orînduirii socialiste, și-a aflat în deceniile următoare — mai ales după Congresul al IX-lea al partidului, de cînd în fruntea comuniștilor români, a tuturor fiilor pămîntului românesc se află cel mai reprezentativ și mai iubit dintre ei, fiul revoluției socialiste și al patriei libere, tovarășul Nicolae Ceaușescu — expresia ei cea mai înaltă: Partidul Comunist Român este forța conducătoare a poporului, centrul vital al națiunii socialiste, inițiatorul și organizatorul edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și al înaintării României spre comunism. Tot ceea ce poporul român a făurit și făurește, cu miinile și inteligența sa, pentru creșterea continuă a bunăstării lui materiale și spirituale, ca proprietar, producător și beneficiar al avutului obștesc, al zestrei sale naționale, îmbogățindu-și neîncetat patria, de la grelele începuturi ale anilor '50 și pînă la Canalul Dunăre—Marea Neagră, metrourile bucureștane sau introducerea revoluției tehnico-științifice în industrie și în agricultură pe întregul teritoriu al patriei, de la primele blocuri de locuințe și pînă la uriașele cartiere moderne care împodobesc astăzi Capitala și toate localitățile țării, de la campania pentru alfabetizare pînă la realizarea noii concepții despre perfecționarea învățămîntului prin integrarea lui cu cercetarea științifică și cu producția sau pînă la uimitoarea efervescență creatoare a maselor populare stimulată în cadrul Festivalului național „Cîntarea României” — toate acestea și multe altele s-au putut înfăptui pe baza hotărîrilor și a programelor stabilite la Congresele și la Conferințele Naționale ale partidului, cu deosebire din 1965 încoace, pe baza neistovitei activități a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a căruia clarviziune politică, fermitate revoluționară și exigență patriotică au impulsivat mereu progresul social-economic și spiritual al țării. Căci n-a existat și nu există domeniu de activitate în statul socialist românesc, din acești ani de muncă și de glorie, care să nu mărturisească prin probe materiale, palpabile, grăitoare, interferența intereselor și năzuințelor poporului român, ale Republicii Socialiste România, cu cele ale partidului, definit de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul său general, ca un centru vital al națiunii tocmai în virtutea acestei realități. Partidul revoluției socialiste este partidul patriei și al poporului său !

Sînt deosebit de clocotite, în acest sens, cele mai recente evenimente politice interne, care au pus în fața întregului nostru popor, a tuturor oamenilor muncii, problemele actuale ale dezvoltării economico-sociale a patriei în cel de-al optulea plan cincinal, etapă hotărîtoare pentru trecerea României la stadiul de țară industrială mediu dezvoltată și la asigurarea bazelor construcției comuniste; sînt pur și simplu impresionante, și de această dată, clarviziunea și fermitatea prin care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Cuvîntarea sa la Plenara C.C. al P.C.R. din 1—2 aprilie, a pus în fața partidului, a întregului popor, problemele esențiale ale etapei pe care o parcurgem, subliniind cu tărie necesitatea aplicării principiilor generale ale construcției socialiste la condițiile reale din țara noastră, a tratării tuturor aspectelor îndeplinirii planului pe 1986 și pe întregul cincinal cu sporită exigență și cu intransigența specifică unui deplin spirit revoluționar. Reies, astfel, cu toată limpezimea, din Cuvîntarea conducătorului partidului și poporului nostru, din Hotărîrea Plenarei, accentele deosebite care se pun — în contextul dezvoltării intensive a vieții social-economice, al realizării noii calități a vieții și a muncii — asupra eficienței în toate domeniile de activitate, asupra perfecționării conducerii și planificării în condițiile creșterii rentabilității economice, pe seama sporirii productivității muncii, accentele deosebite care se pun asupra funcționării impecabile a noului mecanism economico-financiar, asupra creșterii spiritului de răspundere la toate nivelurile. Apare, de asemenea, din nou, cu o mare claritate, în toate recentele documente de partid — relevînd edificator unitatea de interese între partid și popor, între partid și statul socialist — ideea, subliniată de tovarășul Nicolae Ceaușescu în magistrala sa expunere la Plenara din aprilie, că „pornind de la obiectivele de dezvoltare economico-socială pe care le avem, sînt necesare măsuri hotărîte pentru perfecționarea conducerii și planificării, pentru buna funcționare a cadrului democratic creat — expresie a democrației muncitorești, revoluționare“. În cadrul lucrărilor Plenarei s-a evidențiat astfel, puternic, rolul fundamental, esențialmente hotărîtor, al Partidului Comunist Român în perfecționarea societății socialiste românești, în toate domeniile de activitate. Așa cum se arată în Hotărîrea adoptată, Plenara a dat, și în acest sens, o înaltă apreciere cuvîntării tovarășului Nicolae Ceaușescu, „document de o importanță excepțională, care face o analiză cuprinzătoare, profund științifică, pătrunsă de o exemplară exigență partinică, revoluționară, a muncii depuse și a rezultatelor obținute în anul trecut și în perioada 1981—1985, precum și a căilor și măsurilor ce se impun pentru perfecționarea și ridicarea întregii activități la un nivel superior de calitate și eficiență, pentru înfăptuirea integrală a planurilor și programelor de dezvoltare economică și socială a țării, a obiectivelor istorice stabilite de Congresul al XIII-lea al P.C.R.“.

Grija deosebită a partidului, a secretarului său general, pentru perfecționarea democrației muncitorești, revoluționare, a societății noastre în genere, se vedește cu o înaltă principialitate în promovarea spiritului revoluționar, creator, ca o permanență a luptei și activității partidului pentru făurirea și dezvoltarea noii orînduiri, ca un factor decisiv al progresului. Această grijă se manifestă cu putere în planul creației materiale, dar cuprinde în același timp, într-o armonioasă acoladă a prezentului cu viitorul, preocuparea continuă — materializată sub înțeleapta conducere a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, prim viceprim-ministru al guvernului, președintele Consiliului Național al Științei și Învățămîntului — pentru sporirea aportului științei și tehnicii, al progresului tehnic în toate sectoarele de activitate, pentru formarea și perfecționarea cadrelor de mîine ale economiei naționale, ale tuturor domeniilor de activitate economico-socială. Aceeași caldă grijă o poartă, totodată, Partidul Comunist Român, pentru dezvoltarea creativității intelectuale — tehnice, didactice, artistice —, pentru înflorirea din ce în ce mai bogată a spiritualității românești, a umanismului patriotic și revoluționar, care îi conferă acesteia conținutul socialist și specificitatea națională. Căci, așa cum releva secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu „noi privim intelectualitatea în strînsă legătură cu clasa muncitoare, ca o parte avansată a clasei muncitoare“.

O latură esențială a programului Partidului Comunist, a edificării societății socialiste și comuniste pe pământul României, a legăturii indisolubile între partid și patrie, o constituie unitatea politicii interne și a politicii externe a P.C.R. Așa cum a subliniat în repetate rânduri, inclusiv la Plenara din aprilie, secretarul general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „trebuie să avem permanent în vedere că programul pe care l-am adoptat, programele sau planurile de dezvoltare pe care le are fiecare popor, într-o formă sau alta, pentru următoarea perioadă, nu se pot realiza dacă nu se va trece cu hotărâre la reducerea cheltuielilor militare“. Politica partidului nostru, a Republicii Socialiste România, de pace și colaborare între popoare, pentru instaurarea unei noi ordini economice mondiale, are astfel un caracter organic, indispensabil pentru îndeplinirea obiectivelor profund umaniste ce ne stau în față, pentru asigurarea bunăstării materiale și spirituale a oamenilor muncii. Acest caracter organic — datorat excepționalei clarviziuni politice și fermității președintelui Nicolae Ceaușescu în lupta pentru oprirea cursei înarmărilor și reducerea treptată a acestora pînă la distrugerea completă a armelor nucleare, pentru pacea lumii — stă la temelie intensă activității internaționale a partidului și statului nostru, a repetatelor apeluri și chemări pe care România socialistă le-a adresat și le adresează mereu popoarelor lumii, tuturor statelor și organizațiilor politice democratice, în favoarea păcii și colaborării internaționale. În acest context se înscriu atât recenta Declarație-apel a Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, cit și Declarația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România cu privire la Anul Internațional al Păcii, difuzată ca document oficial al O.N.U. „Într-un spirit de puternică adevădare și unanimitate — se afirmă în acest nobil document românesc — forul legislativ suprem al țării relevă, cu legitimă mîndrie, contribuția remarcabilă și inițiativele constructive, de largă recunoaștere internațională ale președintelui Nicolae Ceaușescu, pentru oprirea evoluției periculoase a evenimentelor din viața internațională și reluarea politicii de destindere, pace și colaborare, pentru asigurarea dreptului suprem al popoarelor, al oamenilor la pace, la existență, la o viață liberă și demnă“. În acest spirit, care trebuie să dea valoare reală Anului Internațional al Păcii, „dînd expresie voinței neclintite de pace și colaborare a poporului român, Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România adresează o vibrantă chemare parlamentelor statelor europene, din toate țările lumii, de a acționa neabătut pentru a determina realizarea de înțelegeri care să deschidă calea dezarmării, a înlăturării pericolului nuclear, să asigure soluționarea problemelor majore care confruntă omenirea, în interesul tuturor popoarelor, al viitorului pașnic al umanității“.

Partidul libertății, al revoluției și construcției socialiste, partidul patriei și al poporului său este și marele partid al Păcii !

